

РАБОТНИЧЕСКА ИСКРА

Орган на Работническата Комунистическа Партия в България.
RAB. ISKRA, Organ der Kommun. Arbeiter-Partei Bulgariens.
 Organ of the Bulgarian Communist Workers' Party. Organe du Parti Ouvrier Communiste de Bulgarie

АБОНАМЕНТ: 10 броя — 10 лв., 20 броя — 20 лв., 40 броя — 40 лв. Един брой — 1 лв. Двоен брой — 2 лв.

Адрес: Ж. Дикиджиев, ул. 25 линия № 2 — Варна
 Adresse: Sch. Dikidjess, 25 linia № 2 — Warna (Bulgarien)

Пътя на освобождение-
то на пролетариата вжр-
ви през ругините на демо-
кратическата република
и издигането на проле-
тарската диктатура.

Карл Маркс.

Български Работническа Комунистич. Партия (деви комунисти)

ПОЗИВ

Другари работници,

На 22 Април българската буржуазия устрой своите класови парламентарни методи за закрепване на своята кървава диктатура на потисничество терор, насилие и експлоатация.

На първи Май пролетариата трябва да подчертае своята класова воля на непримиримата революционна самостоятелна освободителна борба.

22 Април бе чисто класова буржуазна парламентарна акция за потисничество на пролетариата.

1 Май трябва да бъде чисто класова пролетарска акция на революционното класово освобождение.

Но в борбата между пролетариата и буржуазията се преплита из краката им фалиралата икономически, идейно и политически дребна буржуазна от малоимотни и декласираната буржуазно-радикална интелигенция наричаща себе си „комунисти“ и „социалисти“, тесни и широки. Тъзи сборщина от буржуазни опашки, която на 22 Април с всички сили се сремеше да увлече пролетариата в буржуазната класова парламентарна акция, в името на реформизма; днес в великия ден на пролетарско класово революционно освобождение — доброволно ще се яви и ще се старее да застане на чело на пролетариата, но не за неговото освобождение, а да отклони пролетарското стремление пак в водите на реформизма на буржуазията.

Другари работници,

Първи май е исторически завет на пролетарското класово освобождение, и в този ден всеки, който вика пролетариата, не в името на класовата пролетарска революционна диктатура и комунизма, той е изменник и предател на работническата класа.

Първи Май е ден в който пролетариата трябва да положи резка граница между себе си, като революционна класа и дребната буржуазия, в лицето на своите тесни и широки социалистически партии, и да застане под освободителното класово знаме на Българската Работническа Комунистическа Партия и Работ. Ком. Интернационал.

На Първи май пролетариата трябва решително да заяви, че той не вярва вече ни в реформизма на II интернационал с неговата лакейска капиталистическо империалистическа роля, който в България представляват широките социалисти; ни на III московски интернационал с неговата реформаторско-буржуазна реставристическа роля, когото в България представляват тесните социал-комунисти.

На първи май пролетариата трябва решително да заяви, че той изневерил се в общегражданските партии на II и III интернационали, твърдо застава на почвата на

Работнически Комунистически Интернационал

на решителната революционна освободителна борба под знамето на Бълг. Работн. Комун. Партия.

Другари работници,

Оставете на дребната буржуазия, в лицето на тесни и широки ролета, да парадират по сокаци и мегдани със салтанати и празнословие и в денят на първи май спрете производството издигнете своите бойни лозунги и знамена в предприятията, фабриките, мините, карьерите, транспорта и пр. за решителна организирана революционна борба в името на комунизма:

- Долу капитализма.
- Долу реформизма на капиталистическия строй.
- Да живее класовата революция на комунизма.
- Да живее пролетарската диктатура.
- Да живее Работническия Комунистически Интернационал.
- Да живее Българската Работническа Комунистическа Партия.
- Да живее Пролетарския Класов Първи Май.

гр. Варна, 23 Април 1923 год.

От Цев. Всп. Комитет на Бълг. Работ. Ком. Партия.

ПЪРВИ МАЙ.

Една легенда разказва, че в една голяма американска фабрика с хиляди работници, при нечувана експлоатация и непоносим тежък труд, бил смазан от злбчатите фабрични колелета един работник. Сред обшото възмущение, от свидетелите работници била издигната на пърт кървавата риза на жертвата на капитала и като символ на борбата за отмъщението срещу потисниците — капиталисти. Това било на Първи Май, работниците напускат работата и увличат след себе си и работниците от други фабрики. И тъй Първи Май става ден на пролетарското възмъщение. Пурпурните лъчи на пролетарския стяг — знаме, не са от естетична любов към природата на червената боя, не от вложеното в нея идейно съдържание, а от беррилото на леющата се в производството крв на пролетариата, за

благото на човечеството, която иска, настоятелно искушение от това човечество — оковано в веригите на капитала. И днешт Първи Май става ден на израз на революционното негодувание и мощ за сгромоляването на капиталистическия гнет и сжбарането на буржуазния строй.

Издигане първомайския лозунг на пролетарското знаме, лозунг, на трите осморки: 8 часа работа, 8 часа почивка и 8 часа за сжи, безусловно, са издигнати като израз на необходимостта за нормалния труд и нормално израсходване на трудовата енергия, възможни при сжбарянето на капитализма. Едно от минималните средства за избавление на човека пролетарии от робството.

Дали с издигането — Първи Май в интернационален боен ден и на първомайския лозунг на трите осморки от II-я интернационал, неговите водители сж влагали сждр-

жанието разбираемо от експлоатираните пролетарии; чрез революцията да преминат към технико осъществяване при сжкрушението на капитализма — не се сжмняваме. Из миналото на II интернационал с неговите соц-демокр. партии, и техните наследници от реформо-комунистите на III интернационал ние видим, че както Първи Май тъй и неговите първични лозунги, за трите осморки сж не революционно, а реформистично средство.

Буржуазно интелегентското ржководно началство на II и III интернационали никога и никаде не отиват по далече от рефортата на капиталистическото общество. Ето защо те издигат първомайски лозунг на трите осморки го натрапваха на пролетариата като реформа чрез 8 часовия работен ден на капиталистическия строй.

Факта, че в първите години на първомайските демонстрации буржуазията в големите индустриални центрове е напускала и бегала из градовете в този ден, и то въпреки уверенията на „вождовете“ на работниците в неговото мирно невинно значение — показва, че в главите на работниците е имало друго разбиране, от колкото онова в тиквите на „вождовете“ от буржуазно-радикалните интелегенти, че зад реформистическото налагащо от горе разбиране, се е криело революционно съзнание от долу в средите на пролетарските маси.

Издигнатите по-късно добавчени лозунги към основния първомайски, като: против милитаризма, против войните и даже днешните на лже-комунистите за работнически и селско работнически правителства и пр., са вече явно буржуазно реформистически. Всичките тези лозунги са маски с които буржуазните капиталистически агенти се стремят да локализируют революционната борческа енергия на пролетариата в руслото на капиталистическия стабилитет — чрез реформи, и да пресекаят пътя на стремление към разруха на капиталистическия строй.

На буржуазните агенти прикрити под маските на социалисти и комунисти — реформисти, които всекога когато пролетариата издига лозунга за освободителна революционна борба, те му се препречват с своята реформистическа заблуда, трябва да се пресече път.

Пролетариата трябва да издигне кървавото знаме на своето страдалческо битие, сжбгено в крвта на милиони жертви на капиталистическите катастрофи, войни и насилия и да извика гордо и внушително: смърт на капитализма, смърт на реформизма, смърт на кървачите на капиталистическия строй. Да живее освободителната революция за комунизма!

И днес когато, смешалата се с пролетариата дребна буржуазия и буржуазна радикална интелигенция ще се постарее в деня на революцията — първи май, да му подмушне своите изменнически реформистически лозунги. Той трябва да я разобличи и тури реска граница между нейните реформистически възжеления и своето пролетарско класово освобождение.

В днешт на Първи Май пролетариата е длъжен да спре производството в всички предприятия и в самите предприятия, да почне своето революционно строителство чрез засилване основите на своите боеви организации, чрез който той ще завладее това производство в името на комунистическото общество Пър-

ви май на еснафските паради и зрелища трябва да се отдели от първи май на революционното пролетарско класово освободително дело.

Най-опасния враг.

(Приказка от Максим Горки).

Червеният и Черният спорят за земята помежду си. Необузданата алчност за властта върху хората — това е силата на черния. Жесток, сжкперник и зъл какъвто е той, прострел своите мощни крила върху света и покрива цялата земя в черната сянка на страх пред себе си. Той иска всички хора да служат само нему и докато той подчинява за себе си света с желязо, злато и лъжа, зове той Бога, но само заговя за да утвърди този Бог, неговото черно владичество върху хората

Той казва: „Всичко е мое: аз сжм силата — следователно аз сжм душата и смисълта на живота, аз сжм властителя на всички хора. Кой е против мен, е против самия живот — е престъпник. Черния е оня змей от планинската пещера, за който се разказва в старата приказка.

Силата на червения е неговото горещо желание да види един живот, който е свободен, смислен и красив. Неговия безпокоен дух постоянно прескача, гори и осветлява мрака на живота с пжстрите блестящи светлини на красотата, с възможно заплашваща блясък на истината и с тихия лжч на любовта. Неговата мисъл запали навред могщия пламък на свободата и нейния кървав пожар опасва радостно и страстно нашата тъмна, слепа земя и я завива в далечния сжи за всечовешкото щастие.

Той говори:

„Светът е за всички! Всички са равни. Дълбоко в сжрцето на всеки един лежи един цял свят от красота и не бива никой от хората да се подбутва към престъпление, като се прави от него едно тъпо орждие на едно съло насилие. Никой не трябва да се подчинява на друга и никой няма право да подчинява други: „Насилието за самото насилие е престъпление“. Червения е свети Георги ламя-убица, който от векове насам се бори за красотата и свободата против змията на лжжата.

В този бой между борца за истината и великана на лжжата лежи целия живот, лежи цялата му радост и мъка, неговата поезия и трагедия — най-доброто, най-хубавото сказание на земята.

Между черния и червения заобикаля боязлив и неспокоен нищожния Сив. Той обича един топлин, сит и удобен живот и заради това той изтезава душата си както гладната улична проститутка завехналото си тяло. Той е готов да служи като роб на всяка власт, ако тази му осигури само неговата ситост и спокойствие. Нему сж сжсен безразлично кой му дава да яде: животното или човек, иднот или е гений. Целия живот представлява за него нищо повече от едно огледало, в което той вижда само себе си. Той е издържлив, защото притежава всички качества на паразита. Неговата душа е трона на подлата злоба, която наричат „тривалност“ (простащина, плоскост), а неговото сжрце е жилище на един бледен страх. Той иска много да има, при все това се бон от безпокойствия и това го прави колеблив и неискрен. Често бива той провокатор и насжквач.

Когато черния вземе надмощието

